

► Banc dels Aliments del carrer Motors, 122.

Alejandro Flores

L'albarà

Crònica d'una visita a la seu de la Fundació Banc dels Aliments de Barcelona

---

Jesús Martínez

La Senyora S s'acosta amb un carret a la parròquia de Sant Cristòfol, al barri de la SEAT.

I a la parròquia de Port, base del Grup Solidari Mare de Déu de Port.

Durant unes setmanes, l'església va tancar, a causa de la pandèmia del maleït virus.

No van tancar els problemes, ni les penalitats ni les urgències.

La Senyora S és un ésser invisible en una cua llarguíssima, la Gran Cua: es tracta d'una de les gairebé cent seixanta mil persones que menja gràcies a la Fundació Banc dels Aliments de Barcelona («*Lluitem contra la fam d'aquí*»).

Ella rep oli, llet i conserves (peix i verdures).

L'acompanya el seu fill petit.

La Senyora S és la colombiana Erika (*La Marina* de juliol passat). El seu fill es diu Gustavo (pseudònim).

«Hi ha molta gent que ho passa mal a Barcelona, i el pitjor encara no ha arribat», dedueix Ramon Bagunyà (Barcelona, 1945), voluntari sense descans, frondós, cautelós, amb el cor titil·lant. S'aixeca a les cinc i quart del matí i a les set ja està traguinant amb el carretó de la «xarxa de fred» (zona de congelats). «Tenia clar que no em volia quedar a casa. Vaig acabar aquí com podia haver acabat a Càritas. Per a aquesta gent necessitada és una qüestió de subsistència.»

Les caixes de tonyina en oli vegetal ocupen diversos palets.

Les borses isotèrmiques guarden preuats condiments.

Ramon Bagunyà creua Barcelona per

La Fundació Banc dels Aliments de Barcelona.

Gairebé 160 mil persones mengen gràcies a la seva feina

Ha distribuït més de cinc milions de quilos d'aliments durant els tres mesos d'estat d'alarma assolint les xifres més elevades en 32 anys d'història

L'entitat alerta, l'alimentació només és una part de la pobresa. El gran drama és l'habitatge, unit a la necessitat de beques escolars, ajudes sanitàries i educació infantil

fer hores al Banc dels Aliments, al carrer Motors, 122, a La Marina del Prat Vermell. Ajuda en el que pot. Procedent de les arts gràfiques, la seva família editava les revistes i revistetes que van ser l'emblema d'una generació, la dels perseguits. Els Bagunyà, de Gràfiques German, feien els *Cu-Cut!*, *El TBO*, *En Patufet...*

Riure per no plorar.

La Senyora S, Erika, mai ha llegit aquestes historietes.

D'alguna manera, Ramon Bagunyà prepara les bosses que rebrà la Senyora S mitjançant alguna de les 382 entitats amb les que col·laboren, dins la xarxa de serveis socials: Grup Solidari Mare de Déu de Port (Sant Eloi, 9), Associació Espai Escola Dominicana Undebel (Passatge Daró, 2), Parròquia de Sant Medir (Constitució, 17)...

Es prepara l'albarà:

Nom 5634X

Tipus: associacions

Data de recollida: 2 de juliol de 2020, a les 8.30 hores

Total beneficiaris: 2447 persones

Magatzem: Sec

* Amb asterisc, indica caducitat; sense ell, consum preferent

X Amb ics, indica que hi ha certificat de consum del proveïdor

Relació d'articles: conserves de tonyina, llegums cuites, suc de fruita, patates, plàtans, pot de fruites, diversos a pes, préssec, cafè en càpsules, batut de cacau, preparat per a pastissos, farina de blat, pasta (macarrons i espagueti), arròs, llegums secs, sales per a cuinar, begudes d'ametlla, vinagre, conserves de tomàquet...

Total: 11. 269 quilos de productes alimentaris.

Un albarà entre tants...

Preparat per...

Lliurat per...

Rebut per...

Data i signatura.

Fa unes setmanes, uns quants d'aquests albarans sumaven un total de cinc milions de quilos d'aliments.

De la nota de premsa: «El Banc dels Aliments de Barcelona ha distribuït 5.203.276 quilos d'aliments durant els tres mesos d'estat d'alarma. [...] L'activitat de l'entitat ha estat frenètica, sense interrupció, i s'han assolit les xifres més elevades en 32 anys d'història».

«Temem una tardor calenta, això pot arribar a col·lapsar. Pensa que la pandèmia ha colpejat als més vulnerables, a la feina en negre, i és veritat que amb l'ingrés mínim vital podem pal·liar una mica la pobresa més severa, gent fora del nostre radar social, però tot i així molts no arriben a fi de mes...», raona Belén Giménez (Barcelona, 1973), una de les treballadores en l'administració de la fundació. Despresa, lluminosa, pura, Belén comptabilitza la factura del desastre humà que ha portat l'actual crisi sanitària. Se suma a la precarietat d'una crisi socioeconòmica de la qual mai vam sortir. «El punt àlgid de la crisi de 2008 el vam assolir el 2014, amb més de cent cinquanta-dos mil veïns atesos mensualment. Ara hem superat la xifra.»

La seva companya Sabine Hindersin, organitzadora de les campanyes de recapte, és del mateix parer: «El futur no és favorable si no hi ha una reforma dràstica en tots els àmbits, en tots els camins, en totes les funcions».

C

CRÒNICA

► Voluntaris de la Fundació allisten els productes per entregar a entitats socials.

Alejandro Flores

«En todos los segundos, en todas las visiones», com cantaria el cubà Silvio Rodríguez (*Ojalá*).

La Gran Cua.

El Gran Recapte.

El Gran Col·lapse.

Continua Belén, aguerrida, engegadora, marinada: «Pensa que la mala alimentació és una cara més de la pobresa, que té moltes cares: el gran drama és l'habitatge. S'uneix a això la necessitat de beques escolars, ajudes sanitàries i educació infantil. La crisi de 2008 mai es va superar del tot, era un miratge. La crisi s'ha cronificat i s'ha acarnissat amb els treballadors: no hi ha *fair play*. Avui treballar no vol dir viure amb dignitat. I ara tenim pobres més pobres i rics més rics».

Els rics, els nous rics, s'engreixen tant com el seu ego s'infla.

Els rics i els nous rics no es destaquen per l'excel·lència i la generositat.

Els pobres, i els nous pobres, s'aprimen tant com s'esvaeix la seva esperança.

Els pobres i els nous pobres no es destaquen per malgastar.

Es carrega menjar al ventre daurat dels camions asturians del grup Casintra («*Transport i logística*»). Es carrega i es descarrega. Tràilers descomunals que només entenen de pesats comptes i grans operacions.

Els voluntaris, grans i joves, s'esforcen per contenir la fam.

Omplen i buiden allò que els camions porten des de les indústries, les fàbriques i els centres d'emmagatzematge.

Al carrer, les xarxes de suport veïnal teixeixen els favors donats. Ells pengen als barris cartells que mai deixen d'impactar: «Com et podem ajudar?».

Els que menys tenen s'organitzen per donar el poc que tenen.

Els que més tenen s'organitzen per acumular més del que tenen.

Els que més tenen més guanyen i més defrauden.

Els que menys tenen menys guanyen i més paguen.

Puja la pobresa al mateix ritme que puja l'evasió d'impostos.

El llenguatge varia segons qui sigui el que intenti pagar menys: amb els rics i molt rics i els nou rics es diu: «enginyeria fiscal». Amb els pobres i molt pobres i els nou pobres, «pillatge».

La riquesa desmesurada, insultant i frívola és inversament proporcional a la pobresa diabòlica, inacceptable i extrema.

Ous, pollastre i mantega, el luxe dels pobres, dels més pobres i dels nou pobres.

Iot, Jaguar, àtics, el luxe dels rics, dels més rics i dels nou rics.

Com més tenen els rics i els molt rics, més volen.

Com més tenen els pobres i els molt pobres, més comparteixen.

Segons dades de l'Agència Tributària, el

El vergonyós contrast:

La crisi s'ha cronificat i s'ha acarnissat amb els treballadors: no hi ha *fair play*. Avui treballar no vol dir viure amb dignitat

Mentrestant, segons dades de l'Agència Tributària, el nombre de superrics creix el 150% respecte a fa deu anys

nombre de superrics creix el 150% respecte a fa deu anys.

Segurament són més. Es reflecteixen modestes quantitats en les rendes dels rics, els molt rics i els nous rics. Els diners se'ls emporten fora, en maletins bruts, tant els Pujol (política) com els Cymerman (periodisme) i com els Botins (finances).

Afloreixen xifres ridícules en les declaracions de la renda dels pobres, els molt pobres i els nous pobres. Amb els pocs diners que tenen, intenten estalviar.

Segons l'oenegé Intermón Oxfam, set-centes mil persones ingressen en el compte dels pobres o molt pobres. Els nous pobres.

Alguna vegada, un ric o molt ric ha visitat la Fundació Banc dels Aliments de Barcelona. I s'ha fet una foto.

Alguna vegada, sobretot en les terribles setmanes de confinament en què es va tancar tot menys el rugit dels budells, una senyora s'ha acostat al moll de càrrega: «Tenen una mica de menjar?», sabent que la institució no serveix a granel, que canalitza i distribueix. Coses de tenir gana.

«La misèria era més forta que la por», escriu Albert Camus a *La pesta*.

Els informes de beneficis, les cotitzacions, els bons, per als que més tenen.

Els albarans són paperots que només fan servir els que menys tenen: els pobres, els més pobres i els nou pobres.

Els rics no saben què són els albarans. ■

LA MARINA
COMPRA-VENDA DE PISOS
 GESTIÓ de LLOGUERS i ASSEGURANCES

En Pisos La Marina, te ofrecemos (*)

- Valoraciones gratuitas.
- Tramitación de cédula de habitabilidad y certificado energético.
- En caso de tener hipoteca, te la pagamos hasta su venta.
- Tramitamos aceptaciones de herencia y te adelantamos los costes.
- Compramos tu piso al contado, paga y señal, en el acto.
- Amplia cartera de clientes en el barrio y publicidad en los principales portales inmobiliarios.

(*) sujeto a condiciones

Si quieres comprar, vender o alquilar tu piso, local o parking **CONSÚLTANOS** www.pisosmarina.com

